Štvrtok 28. novembra 2019

P9_TA(2019)0080

Pristúpenie EÚ k Istanbulskému dohovoru a ďalšie opatrenia na boj proti rodovo motivovanému násiliu

Uznesenie Európskeho parlamentu z 28. novembra 2019 o pristúpení EÚ k Istanbulskému dohovoru a ďalších opatreniach na boj proti rodovo motivovanému násiliu (2019/2855(RSP))

(2021/C 232/08)

Európsky parlament,

— so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii (Zmluva o EÚ), Zmluvu o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) a Chartu základných práv Európskej únie,

— so zreteľom na Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu, ktorý bol otvorený na podpis 11. mája 2011 v Istanbule (ďalej len „Istanbulský dohovor“),

— so zreteľom na Pekinskú deklaráciu a akčnú platformu, ktoré boli prijaté na štvrtej svetovej konferencii OSN o ženách 15. septembra 1995, a na následné záverečné dokumenty prijaté na mimoriadnych zasadnutiach OSN Peking + 5 (2005), Peking + 15 (2010) a Peking + 20 (2015),

— so zreteľom na ustanovenia právnych nástrojov OSN v oblasti ľudských práv, najmä tých, ktoré sa týkajú práv žien,

— so zreteľom na návrh rozhodnutia Rady zo 4. marca 2016 (COM(2016)0109),

— so zreteľom na rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/865 z 11. mája 2017 o podpise Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu, pokiaľ ide o záležitosti týkajúce sa justičnej spolupráce v trestných veciach, v mene Európskej únie ([1]),

— so zreteľom na rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/866 z 11. mája 2017 o podpise Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu, pokiaľ ide o azyl a zásadu zákazu vyhostenia alebo vrátenia (zásada non-refoulement), v mene Európskej únie ([2]),

— so zreteľom na Viedenský dohovor o zmluvnom práve z 23. mája 1969, a najmä na jeho články 26 a 27,

— so zreteľom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva,

— so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV ([3]),

— so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze ([4]) a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach ([5]),

([1]) Ú. v. EÚ L 131, 20.5.2017, s. 11.
([2]) Ú. v. EÚ L 131, 20.5.2017, s. 13.
([3]) Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57.
([4]) Ú. v. EÚ L 338, 21.12.2011, s. 2.
([5]) Ú. v. EÚ L 181, 29.6.2013, s. 4.

— so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/JHA ([6]), a na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/JHA ([7]),

— so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania ([8]) a na smernicu Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu ([9]), v ktorých sa vymedzujú pojmy „obťažovanie“ a „sexuálne obťažovanie“ a odsudzuje sa ich páchanie,

— so zreteľom na svoje uznesenie zo 4. apríla 2019 o žiadosti Súdnemu dvoru o stanovisko týkajúce sa súladu návrhov na pristúpenie Európskej únie k Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu a o postupe pristúpenia so zmluvami ([10]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 11. septembra 2018 o opatreniach na predchádzanie šikanovaniu a sexuálnemu obťažovaniu na pracovisku, vo verejných priestoroch a v politickom živote v EÚ a boji proti týmto javom ([11]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 26. októbra 2017 o boji proti sexuálnemu obťažovaniu a zneužívaniu v EÚ ([12]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 12. septembra 2017 o návrhu rozhodnutia Rady o uzavretí Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu v mene Európskej únie (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE)) ([13]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 9. júna 2015 o stratégii EÚ pre rovnosť medzi ženami a mužmi na obdobie po roku 2015 ([14]),

— so zreteľom na usmernenia EÚ z 8. decembra 2008 o násilí na ženách a dievčatách a o boji proti všetkým formám ich diskriminácie,

— so zreteľom na pracovný dokument útvarov Komisie z 3. decembra 2015 s názvom Strategický záväzok pre rodovú rovnosť na roky 2016 – 2019 (SWD(2015)0278),

— so zreteľom na správu Agentúry Európskej únie pre základné práva (FRA) z marca 2014 s názvom Násilie páchané na ženách: prieskum v rámci celej EÚ,

— so zreteľom na stanovisko Benátskej komisie zo 14. októbra 2019 o Arménsku, o ústavných dôsledkoch ratifikácie Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu,

— so zreteľom na rámcové rozhodnutie Rady 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva ([15]),

— so zreteľom na článok 132 ods. 2 rokovacieho poriadku,

([6]) Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1.
([7]) Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2011, s. 1.
([8]) Ú. v. EÚ L 204, 26.7.2006, s. 23.
([9]) Ú. v. EÚ L 373, 21.12.2004, s. 37.
([10]) Prijaté texty, P8_TA(2019)0357.
([11]) Prijaté texty, P8_TA(2018)0331.
([12]) Ú. v. EÚ C 346, 27.9.2018, s. 192.
([13]) Ú. v. EÚ C 337, 20.9.2018, s. 167.
([14]) Ú. v. EÚ C 407, 4.11.2016, s. 2.
([15]) Ú. v. EÚ L 328, 6.12.2008, s. 55.

Štvrtok 28. novembra 2019

A. keďže rodová rovnosť je základnou hodnotou EÚ; keďže právo na rovnaké zaobchádzanie a nediskrimináciu je základné právo zakotvené v zmluvách a Charte základných práv EÚ a malo by sa plne rešpektovať;

B. keďže rovnosť medzi ženami a mužmi podľa indexu rodovej rovnosti Európskeho inštitútu pre rodovú rovnosť (ďalej len „EIGE“) nebola doposiaľ v plnej miere dosiahnutá v žiadnej krajine EÚ; keďže odstránenie rodovo motivovaného násilia je nevyhnutným predpokladom na dosiahnutie tohto cieľa;

C. keďže boj proti rodovo motivovanému násiliu je jednou z priorít strategického záväzku EÚ pre rodovú rovnosť na roky 2016 – 2019;

D. keďže v zmysle Istanbulského dohovoru sa pojmom „násilie na ženách“ chápaným ako porušenie ľudských práv a forma diskriminácie žien rozumejú všetky činy rodovo podmieneného násilia, ktoré majú alebo môžu mať za následok telesnú, sexuálnu, duševnú, ale aj ekonomickú ujmu alebo utrpenie žien vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, nátlaku alebo svojvoľného zbavenia slobody, či už vo verejnom alebo v súkromnom živote;

E. keďže pojem femicída bol vymedzený v nadväzujúcom mechanizme k Dohovoru z Belém do Pará (MESECVI) ako násilná smrť ženy na základe rodu, či už v rámci rodiny, partnerského spolužitia alebo akéhokoľvek iného medziľudského vzťahu, v spoločenstve, ktorá je spôsobená akoukoľvek osobou alebo spáchaná či tolerovaná štátom alebo jeho zamestnancami, a to konaním alebo opomenutím ([16]);

F. keďže v Istanbulskom dohovore je stanovené, že vykonávanie všetkých ustanovení tohto dohovoru, obzvlášť opatrení na ochranu práv obetí, je nevyhnutné zabezpečiť bez diskriminácie najmä na základe pohlavia alebo rodu, rasy, farby pleti, jazyka, náboženstva, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, pôvodu, sexuálnej orientácie, rodovej identity, veku, zdravotného stavu, zdravotného postihnutia, rodinného stavu, postavenia migranta či utečenca alebo iného postavenia;

G. keďže násilie páchané na ženách a rodovo motivované násilie, tak fyzické, ako aj psychické, je veľmi rozšírené a postihuje ženy na všetkých úrovniach spoločnosti bez ohľadu na vek, vzdelanie, príjem, sociálne postavenie alebo krajinu pôvodu alebo pobytu;

H. keďže rodovo motivované násilie je príčinou i dôsledkom štrukturálnych nerovností, s ktorými sa ženy stretávajú v mnohých oblastiach života – práca, zdravie a prístup k finančným zdrojom, moci a poznatkom, ako aj riadenie osobného času; keďže boj proti rodovo motivovanému násiliu si vyžaduje pochopenie jeho príčin a faktorov, ktoré k nemu prispievajú;

I. keďže v rámci úsilia vysvetliť rozšírený výskyt násilia páchaného na ženách v našich spoločnostiach je dôležité uznať štrukturálne alebo inštitucionálne násilie, ktoré možno definovať ako podriadenosť žien v hospodárskom, sociálnom a politickom živote;

J. keďže ženy nie sú v celej EÚ rovnako chránené proti rodovo motivovanému násiliu z dôvodu odlišných politík a právnych predpisov v členských štátoch;

K. keďže súdne systémy často ženám neposkytujú dostatočnú podporu; keďže v mnohých prípadoch môže byť obeť vystavená ponižujúcim poznámkam príslušníkov orgánov presadzovania práva alebo je v závislom postavení, čo len zvyšuje jej strach nahlásiť násilný čin;

L. keďže toto desaťročie je svedkom zreteľného a organizovaného útoku proti rodovej rovnosti a právam žien na globálnej i európskej úrovni vrátane sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv (SRZP);

([16]) https://www.oas.org/es/mesecvi/docs/DeclaracionFemicidio-EN.pdf

M. keďže prieskum agentúry FRA z roku 2014 ukázal, že každá tretia žena v Európe sa od 15 rokov aspoň raz stala obeťou aktu fyzického alebo sexuálneho násilia, 55 % žien sa stretlo s jednou alebo viacerými formami sexuálneho obťažovania, 11 % zažilo kybernetické obťažovanie, 1 z 20 (5 %) bola znásilnená a viac ako jedna desatina bola vystavená sexuálnemu násiliu s použitím sily; keďže v mnohých členských štátoch viac ako polovica ženských obetí vrážd je zabitá intímnym partnerom, príbuzným alebo rodinným príslušníkom; keďže obete nahlásili polícii najzávažnejšie násilné incidenty zo strany partnera len v 14 % prípadov a najzávažnejšie násilné incidenty zo strany inej osoby ako partnera len v 13 % prípadov, čo preukazuje veľkú mieru nedostatočného nahlasovania; keďže hnutie # metoo v posledných rokoch podnecovalo ženy a dievčatá, aby nahlasovali prípady zneužívania, násilia a obťažovania;

N. keďže obchodovanie s ľuďmi a moderné formy otroctva, ktoré postihujú najmä ženy, sa v EÚ vyskytujú i naďalej; keďže 71 % všetkých obetí obchodovania s ľuďmi na celom svete tvoria ženy a dievčatá a tri štvrtiny z nich sú sexuálne vykorisťované ([17]);

O. keďže online násilie a obťažovanie má často fyzické dôsledky a vytvára vážne riziko vyvolania takéhoto násilia tým, že podnecuje používateľov internetu k napodobňovaniu násilia a obťažovania, o ktorom čítali, a k páchaniu takýchto činov;

P. keďže niektoré skupiny žien a dievčat, ako sú migrantky, utečenky a žiadateľky o azyl, ženy a dievčatá so zdravotným postihnutím, ženy LBTI a rómske ženy, čelia prelínajúcim sa a viacnásobným formám diskriminácie, a preto sú v ešte zraniteľnejšej situácii v podobe rizika rodovo motivovaného násilia, nemajú prístup k spravodlivosti a službám podpory a ochrany a nemôžu uplatňovať svoje základné práva;

Q. keďže ženské obete rodovo motivovaného násilia a ich deti si často vyžadujú osobitnú podporu a ochranu z dôvodu vysokého rizika opakovanej viktimizácie, zastrašovania a pomsty súvisiacich s takýmto násilím;

R. keďže rodovo motivované násilie oslabuje ľudské práva, sociálnu stabilitu a bezpečnosť, verejné zdravie, vzdelávacie a pracovné príležitosti žien, ako aj dobré životné podmienky a perspektívy rozvoja detí a komunít;

S. keďže vystavenie fyzickému, sexuálnemu alebo psychickému násiliu a zneužívaniu má pre obete vážne dôsledky a môže spôsobiť trvalú fyzickú, sexuálnu, emocionálnu či psychickú ujmu alebo ekonomickú a finančnú škodu;

T. keďže beztrestnosť páchateľov trestných činov voči ženám stále pretrváva a treba ju odstrániť tak, že sa zabezpečí stíhanie páchateľov a poskytnutie náležitej podpory a uznania zo strany súdneho systému ženám a dievčatám, ktoré sú obeťami násilia; keďže je nevyhnutné poskytovať kurzy odbornej prípravy poskytovateľom služieb, ktorí bojujú proti násiliu páchanému na ženách, ako sú príslušníci orgánov presadzovania práva, sudcovia alebo tvorcovia politík;

U. keďže EÚ musí v spolupráci s členskými štátmi prijať všetky potrebné opatrenia na presadzovanie a ochranu práva všetkých žien a dievčat na život bez násilia vo verejnej aj v súkromnej sfére;

V. keďže po ôsmich rokoch od schválenia ešte Istanbulský dohovor neratifikovali všetky členské štáty ani EÚ;

1. odsudzuje všetky formy rodovo motivovaného násilia a vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že ženy a dievčatá sú naďalej vystavované psychologickému, fyzickému, sexuálnemu a hospodárskemu násiliu vrátane domáceho násilia, sexuálneho obťažovania, kybernetického násilia, prenasledovania, znásilňovania, predčasných a nútených manželstiev, mrzačenia ženských pohlavných orgánov, zločinov páchaných v mene tzv. cti, nútených potratov, násilnej sterilizácie, sexuálneho vykorisťovania a obchodovania s ľuďmi a iných foriem násilia, ktoré predstavujú závažné porušenie ich ľudských práv a dôstojnosti; vyjadruje hlboké znepokojenie nad fenoménom femicídy v Európe, ktorá je najextrémnejšou formou násilia páchaného na ženách;

([17]) https://www.un.org/en/events/endviolenceday/

Štvrtok 28. novembra 2019

2. vyzýva Radu, aby urýchlene dokončila ratifikáciu Istanbulského dohovoru zo strany EÚ na základe širokého pristúpenia bez akýchkoľvek obmedzení a aby sa zasadzovala za jeho ratifikáciu všetkými členskými štátmi; vyzýva Radu a Komisiu, aby zabezpečili úplné začlenenie dohovoru do legislatívneho a politického rámca EÚ; pripomína, že pristúpenie EÚ k Istanbulskému dohovoru neoslobodzuje členské štáty od vnútroštátnej ratifikácie dohovoru; vyzýva členské štáty, aby urýchlili rokovania o ratifikácii a vykonávaní Istanbulského dohovoru, a žiada najmä Bulharsko, Česko, Maďarsko, Lotyšsko, Litvu, Slovensko a Spojené kráľovstvo, ktoré dohovor podpísali, ale neratifikovali, aby tak bezodkladne urobili;

3. dôrazne odsudzuje pokusy v niektorých členských štátoch o zrušenie opatrení, ktoré už boli prijaté pri vykonávaní Istanbulského dohovoru a v rámci boja proti násiliu páchanému na ženách;

4. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili riadne vykonávanie a presadzovanie dohovoru a pridelili primerané finančné a ľudské zdroje na prevenciu násilia páchaného na ženách a rodovo motivovaného násilia a na boj proti nim, ako aj na ochranu obetí; naliehavo vyzýva členské štáty, aby zohľadnili odporúčania Skupiny expertov Rady Európy pre opatrenia na boj proti násiliu na ženách a domácemu násiliu (GREVIO) a aby zlepšili svoje právne predpisy s cieľom zosúladiť ich s ustanoveniami Istanbulského dohovoru;

5. zdôrazňuje, že Istanbulský dohovor je naďalej medzinárodným štandardom a kľúčovým nástrojom na odstránenie rodovo motivovaného násilia prostredníctvom uplatňovania holistického, komplexného a koordinovaného prístupu, ktorého stredobodom sú práva obetí, riešenia otázok násilia páchaného na ženách a dievčatách a rodovo motivovaného násilia vrátane domáceho násilia zo širokého spektra perspektív, stanovenia opatrení, ako je prevencia násilia, boj proti diskriminácii pomocou opatrení trestného práva na boj proti beztrestnosti a pomocou ochrany a podpory obetí, ochrany detí, ochrany žiadateliek o azyl a utečeniek, zavedenia postupov posudzovania a odhadu rizika a lepšieho zhromažďovania údajov, ako aj prostredníctvom informačných kampaní alebo programov, a to aj v spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi v oblasti ľudských práv a rovnosti, občianskou spoločnosťou a mimovládnymi organizáciami;

6. odsudzuje útoky a kampane proti Istanbulskému dohovoru, ktoré sú založené na úmyselne nesprávnom výklade a nepravdivej prezentácii jeho obsahu verejnosti;

7. dôrazne potvrdzuje, že odopieranie služieb v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv je formou násilia páchaného na ženách a dievčatách, a zdôrazňuje, že Európsky súd pre ľudské práva pri viacerých príležitostiach rozhodol, že reštriktívne právne predpisy týkajúce sa umelého prerušenia tehotenstva a ich nedostatočné vykonávanie porušujú ľudské práva žien;

8. zdôrazňuje, že informačné kampane bojujúce proti rodovým stereotypom a patriarchálnemu násiliu a presadzujúce nulovú toleranciu obťažovania a rodovo motivovaného násilia sú základnými nástrojmi na boj proti tomuto porušovaniu ľudských práv; domnieva sa, že rozsiahlejšie vzdelávacie stratégie založené na boji proti diskriminácii sú kľúčovým nástrojom na predchádzanie všetkým formám násilia, najmä rodovo motivovaného násilia, a to najmä počas dospievania;

9. zdôrazňuje, že ak majú byť opatrenia na boj proti rodovo motivovanému násiliu účinnejšie, mali by byť doplnené opatreniami zameranými na podporu posilnenia postavenia a ekonomickej nezávislosti ženských obetí násilia;

10. žiada Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili primeranú odbornú prípravu, postupy a usmernenia zohľadňujúce rodové hľadisko, v rámci ktorých budú práva obete ústredným bodom pre všetky osoby, ktoré pri svojej práci prichádzajú do kontaktu s obeťami všetkých aktov rodovo motivovaného násilia, aby v rámci súdnych, lekárskych a policajných konaní nedochádzalo k diskriminácii, traumatizácii či opakovanej viktimizácii; požaduje uvedené zlepšenia s cieľom podporiť mieru oznamovania takýchto trestných činov;

11. pripomína svoje kladné stanovisko, pokiaľ ide o osobitné vyčlenenie 193,6 milióna EUR na opatrenia na prevenciu a boj proti všetkým formám rodovo motivovaného násilia a na presadzovanie úplného vykonávania Istanbulského dohovoru v programe Práva a hodnoty, a zdôrazňuje, že je dôležité prideliť dostatočné finančné prostriedky aj na úrovni členských štátov;

12. opakuje svoju výzvu Komisii, aby po posúdení vplyvu prepracovala platné rámcové rozhodnutie EÚ o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva tak, aby zahŕňalo podnecovanie k nenávisti na základe rodu, sexuálnej orientácie, rodovej identity a sexuálnej charakteristiky;

13. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili plné vykonávanie a presadzovanie príslušných právnych predpisov, ktoré už nadobudli účinnosť;

14. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zlepšili dostupnosť a porovnateľnosť kvalitatívne rozčlenených údajov o rodovo motivovanom násilí prostredníctvom spolupráce s Eurostatom, inštitútom EIGE a agentúrou FRA v súlade so záväzkami vyplývajúcimi z dohovoru, čo sa týka zberu údajov a výskumu; opätovne vyzýva Komisiu, aby zriadila európske stredisko na monitorovanie rodovo motivovaného násilia s presnými a porovnateľnými údajmi (podľa vzoru Štátneho strediska na monitorovanie násilia páchaného na ženách v rámci inštitútu EIGE);

15. zdôrazňuje, že je dôležité zaviesť formálne postupy oznamovania sexuálneho obťažovania na pracovisku, poskytovať osobitnú odbornú prípravu a usporadúvať informačné kampane ako prostriedok na presadzovanie zásady dôstojnosti na pracovisku a uplatňovanie prístupu nulovej tolerancie ako normy; domnieva sa, že európske inštitúcie by v tejto súvislosti mali ísť príkladom;

16. vyzýva predsedu Európskeho parlamentu, Predsedníctvo a administratívu Európskeho parlamentu, aby sa naďalej usilovali zabezpečiť, že Európsky parlament bude pracoviskom bez obťažovania a sexizmu, a aby v súlade s požiadavkami prijatými v uznesení o boji proti sexuálnemu obťažovaniu a zneužívaniu v EÚ z roku 2017 podnikli tieto kroky: 1) zadanie externého auditu oboch existujúcich výborov pre boj proti obťažovaniu v Európskom parlamente a zverejnenie jeho výsledkov; 2) zmena zloženia orgánov zameraných na boj proti obťažovaniu tak, aby do nich boli zahrnutí externí právni, lekárski a terapeutickí odborníci s plnými hlasovacími právami; a 3) zavedenie povinných kurzov odbornej prípravy týkajúcich sa rešpektu a dôstojnosti na pracovisku pre všetkých poslancov EP a všetky kategórie zamestnancov;

17. víta záväzok zvolenej predsedníčky Komisie zvýšiť úsilie o potláčanie rodovo motivovaného násilia, lepšie podporovať obete, stanoviť pristúpenie EÚ k Istanbulskému dohovoru ako prioritu pre Komisiu a využiť príležitosti, ktoré poskytuje zmluva, na zaradenie násilia páchaného na ženách do zoznamu trestných činov v EÚ;

18. žiada, aby Komisia zaradila boj proti rodovo motivovanému násiliu ako prioritu do budúcej európskej stratégie pre rodovú rovnosť tým, že do nej začlení vhodné politické, legislatívne a nelegislatívne opatrenia;

19. vyzýva Komisiu, aby predložila právny akt o predchádzaní všetkým formám rodovo motivovaného násilia vrátane násilia páchaného na ženách a dievčatách a ich potláčaní; v tejto súvislosti sa zaväzuje preskúmať všetky možné opatrenia vrátane opatrení v oblasti kybernetického násilia prostredníctvom využitia práva legislatívnej iniciatívy zakotveného v článku 225 ZFEÚ;

20. vyzýva Komisiu a Radu, aby aktivovali premosťovaciu doložku zakotvenú v článku 83 ods. 1 ZFEÚ s cieľom zahrnúť násilie páchané na ženách a dievčatách a iné formy rodovo motivovaného násilia do zoznamu trestných činov v EÚ;

21. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, vládam členských štátov a Parlamentnému zhromaždeniu Rady Európy.